

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. P.P.**, proti odporkyňi **D. P.**, zastúpenej Mgr. M. B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn.15 Ct 26/2003, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13.januára 2010 sp.zn. 15 Co 26/2009, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13.januára 2010 sp.zn. 15 Co 26/2009 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 23. mája 2008 č.k. 15 Ct 26/2003-304, ako aj vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 23. mája 2008 č.k. 15 Ct 26/2003-304 zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala, aby odporkyňa bola súdom zviazaná na najbližšom zhromaždení delegátov B.B., ktoré sa bude konať po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, svoje tvrdenie odvolať a navrhovateľke sa ospravedlniť v tomto znení: „Ospravedlňujem sa členke B.B., pani A. P. za to, že na zhromaždení delegátov B.B., dňa 29. marca 2003 som ju bezdôvodne osočovala a nepravdivo označila ako notorickú neplatičku, ktorá má písomný vyhadzov z bytu a tieto slová odvolávam. Urážky a nepravdivé tvrdenia ako predsedkyňa som vyhlásila naozaj hlasno do mikrofónu - od predsedníckeho stola a vypočuli si ich všetci prítomní delegáti zhromaždenia. Týmto konaním som značne zasiahla do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a ohrozila som dobré meno pani A. P. čo ľutujem“. Navrhovateľka ďalej žiadala, aby toto ospravedlnenie odporkyňa urobila osobne na zhromaždení delegátov B.B. tak, ako to uviedla v návrhu s tým, že na tomto zhromaždení bude aj jej umožnený vstup písomným povolením. Žiadala tiež, aby odporkyňa bola

zaviazaná nahradiť jej majetkovú ujmu zaplatením sumy 50 000 Sk (1659,70 €) a trovy konania. Pokiaľ ide o výrok, ktorým žiadala, aby sa odporkyňa v budúcnosti zdržala tvrdení, že navrhovateľka je notorická neplatička a pre nedoplatky a dlh, ktorý má voči B., má príkaz na vypratanie bytu, v tejto časti zobrala navrhovateľka návrh späť a o tejto časti súd rozhodol samostatným uznesením tak, že konanie zastavil (uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 23. mája 2008, č.k. 15 Ct 26/2003-303). Súd prvého stupňa vychádzal z výsledkov dokazovania, ktorými mal preukázané, že dňa 29. marca 2003 v D. sa konalo Zhromaždenie delegátov B.B., na ktoré sa dostavila aj navrhovateľka. V úvode rokovania predsedníčka družstva D. P. vyzvala prítomných, aby nepozvané osoby opustili rokovaciu sálu. Ďalej zistil, že navrhovateľka nebola na zhromaždenie delegátov pozvaná ani ako hosť, ani ako členka družstva. Bolo odsúhlasené, že rokovanie je neverejné, a preto bola navrhovateľka vyzvaná, aby rokovaciu sálu opustila. Súd prvého stupňa v súvislosti s vykonaným dokazovaním poukázal aj na výpovede svedkov Ing. L. L., Mgr. I. P., V. H., Ing. L. Č. a Ing. M. G., pričom mal za to, že vzhľadom na zvukový záznam, ktorý bol doložený ako dôkazný prostriedok, nebolo možné prihliadnúť k svedeckým výpovediam Mgr. I. P. a V. H., ktorí svedčili v prospech navrhovateľky, keďže zo zvukového záznamu nevyplynulo, že by zo strany odporkyne boli zazneli slová, na ktoré sa navrhovateľka odvolávala. Súd prvého stupňa mal za to, že neboli splnené predpoklady na priznanie uplatneného nároku navrhovateľky s poukazom na ustanovenie § 11 a 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 13. januára 2010 sp.zn. 15 Co 26/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporkyňu uložil povinnosť na najbližšom zhromaždení delegátov B. družstva, ktoré sa bude konať po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, svoje tvrdenie odvolať a navrhovateľke sa ospravedlniť s textom: „Ospravedlňujem sa členke B.B. pani A. P. za to, že na zhromaždení delegátov B.B., 29. marca 2003 som ju bezdôvodne osočovala a nepravdivo označila ako notorickú neplatičku, ktorá má písomný vyhadzov z bytu a tieto slová odvolávam“. Odporkyňu tiež uložil uvedené ospravedlnenie urobiť osobne na zhromaždení delegátov B.B. s tým, že na tomto zhromaždení bude aj navrhovateľke umožnený vstup s písomným povolením. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd vo vzťahu k návrhu v časti, ktorou sa navrhovateľka domáhala, aby súd zaviazal odporkyňu ospravedlniť sa jej za výroky, ktoré odzneli na zhromaždení delegátov B.B. dňa 29. marca 2003 a to za

výroky týkajúce sa toho, že navrhovateľka je notorickou neplatičkou, a že je voči nej podaná žaloba ohľadom výpovede z nájmu bytu, resp. že jej hrozí vyhadzov z bytu v súvislosti s neplatením nájomného, uviedol, že z obsahu spisu a z predložených listinných dôkazov, hlavne zo svedeckých výpovedí Ing. M. G. a pani V. H. bolo preukázané, že odporkyňa použila slová notorická neplatička a navyše aj zo samotnej výpovede odporkyne je zrejmé, že ona sama uznala, že označila navrhovateľku za neplatičku nájomného a na pojednávaní konanom dňa 23. mája 2007 sama uviedla, že je pravdou, že na súde je žaloba o vykázanie z bytu kvôli neplateniu nájomného. Z uvedených dôvodov odvolací súd prihliadol k uvedeným svedeckým výpovediam, zobral do úvahy aj samotnú výpoveď odporkyne a neakceptoval záver súdu prvého stupňa, že je potrebné pridržiavať sa autentického zvukového záznamu, keďže z neho je zrejmé, že neboli zachytené všetky výpovede prítomných na zhromaždení delegátov, resp. niektoré výpovede neboli kompletne. Mal za to, že vzhľadom na miesto a okolnosti, za ktorých došlo k predneseniu uvedených výrokov, tieto výroky mohli privodiť neoprávnený zásad do cti a dôstojnosti navrhovateľky. V danom prípade išlo o výroky, ktoré boli spôsobilé privodiť navrhovateľke ujmu, a preto sa oprávnene domáhala, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby sa odstránili následky týchto zásahov ospravedlnením tak, ako to uviedla v petite návrhu. Pokiaľ ide o zvyšnú časť ospravedlnenia, v tejto časti návrhu navrhovateľky odvolací súd nevyhovel, pretože nebolo preukázané, že uvedené slová navrhovateľka (podľa dovolacieho súdu správne má byť odporkyňa) vyhlásila hlasno do mikrofónu od predsedníckeho stola a vypočuli si ich všetci prítomní delegáti zhromaždenia, lebo je zrejmé zo zvukového záznamu, že takéto slová neboli na zvukovom zázname zachytené. Pokiaľ ide o právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odvolacieho súdu navrhovateľka v priebehu celého konania žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázala, že uvedené výroky ovplyvnili správanie jej blízkeho okolia, resp. postoj blízkeho okolia k jej osobe, že by tieto výroky ovplyvnili negatívne vzťahy so susedmi, prípadne osobami jej blízkymi. Mal za to, že ospravedlnenie tak, ako uviedol vo výrokovej časti rozsudku, je zo strany odporkyne postačujúce. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu čo do výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zaviazal odporkyňu ospravedlniť sa navrhovateľke na najbližšom zhromaždení delegátov B.B., napadla odporkyňa dovolaním a navrhla ho v napadnutej časti rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že

rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietala, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil svedeckými výpoveďami Ing. M. G. a V. H. vykonaných súdom prvého stupňa bez toho, aby dokazovanie v potrebnom rozsahu sám opakoval a dospel k záveru, že odporkyňa mala sama uznať, že navrhovateľku označila za notorickú neplatičku. Nevzal pritom do úvahy ani autentický zvukový záznam z priebehu zhromaždenia delegátov B.B. zo dňa 29. marca 2003 s tým, že tento nebol kompletný. Podľa dovolateľky zmeňujúci rozsudok je v extrémnom nesúlade s výsledkami vykonaného dokazovania a hodnotenie dôkazov odvolacím súdom je poznačené rozporuplnosťou a zmätočnosťou, keď na jednej strane odvolací súd konštatuje, že „nebolo preukázané, že uvedené slová odporkyňa vyhlásila hlasno do mikrofónu od predsedníckeho stola a vypočuli si ich teda všetci prítomní delegáti zhromaždenia, lebo je zrejmé zo zvukového záznamu, že takéto slová neboli na zvukovom zázname zachytené“ a na strane druhej zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa dôvodí tým, že zo „svedeckých výpovedí Ing. M. G. a pani V. H. bolo preukázané, že odporkyňa použila slová notorická neplatička“. V tomto smere považovala za nepochopiteľný odkaz odôvodnenia napadnutého rozsudku na výpoveď svedka Ing. M. G., keď v jeho jedinej výpovedi je uvedené, že si nepamätá, že by odporkyňa navrhovateľku na zhromaždení delegátov dňa 29. marca 2003, v súvislosti s neplatením nájomného, spomínala. V tejto súvislosti má zhodne s vyhodnotením dokazovania prvostupňovým súdom za to, že prednesenie difamujúceho výroku v jeho znení tvrdený navrhovateľkou, s použitím výrazov „notorická neplatička a vyhadzov z bytu“, vôbec nebolo preukázané. Spochybňovať výpovednú hodnotu autentického zvukového záznamu, ktorý takýto výrok nezachytáva, zrejme nie je možné. V interakcii s autentickým zvukovým záznamom, ako aj výpoveďami ďalších svedkov navrhnutých navrhovateľkou, sa javia výpovede svedkov pani H. a Ing. P. ako nedôveryhodné a účelové. Rovnako potom nemá žiadnu oporu poukaz odôvodnenia napadnutého rozsudku na to, že by odporkyňa v súdnom konaní sama uznala, že označila navrhovateľku za „notorickú neplatičku“ - takýto prejav odporkyne sa v súdnom spise nenachádza. Uvedené logické rozpory pri vyhodnení dôkazov a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia robia napádané rozhodnutie odvolacieho súdu arbitrárnym a nepreskúmateľným. Mala za to, že v konaní podrobne preskúmaný dôkaz - autentický zvukový záznam, nepreukázal v návrhu uvedené základné tvrdenie navrhovateľky, podľa ktorej mala odporkyňa

na zhromaždení delegátov B.B. dňa 29. marca 2003 do mikrofónu na adresu navrhovateľky opakovane kričať slová „notorická neplatička, ktorá má vyhadzov z bytu“. Uvedené výroky, a čo do obsahu pravdivé výroky, neboli odporkyňou prednesené spôsobom, ktorý by bolo možné označiť ako nevhodný, prekračujúci medze vecnej kritiky a už vôbec neboli výroky prednesené odporkyňou tak, ako to tvrdí navrhovateľka v návrhu „hlasným kričaním do mikrofónu tak, že by ich počuli všetci delegáti zhromaždenia“. S poukazom na uvedené skutočnosti, preto neboli výroky odporkyne spôsobilé privodiť navrhovateľke neoprávnený zásah do cti a dôstojnosti. Záverom poukázala tiež na zrejmu nevykonateľnosť zaväzujúceho výroku rozsudku v situácii, keď už nie je funkcionárkou, zamestnankyňou a ani členkou B.B., ktorému súd (hoci nie je účastníkom konania), uložil povinnosť umožniť odporkyňi prednesenie ospravedlnenia a navrhovateľke prítomnosť na zhromaždení delegátov, na ktorom má byť ospravedlnenie odporkyňou prednesené.

Navrhovateľka navrhla dovolanie odporkyne ako nedôvodné zamietnuť. Namietala, že právny zástupca odporkyne založil do spisu 3 verzie dovolania, pričom „tieto sú odlišné v počte strán, v očíslovaní listov a tiež, že dovolanie bolo podané v dvoch termínoch“. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za vecne správne. Zotrvala na svojom návrhu a svojich prednesoch uvedených v priebehu celého konania o ochranu osobnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v rozsahu ako bol dovolaním dotknutý (zmeňujúci výrok), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie odporkyne je podané opodstatnene.

K námietke navrhovateľky, že do spisu boli založené tri verzie dovolania odporkyne odlišné v počte strán, v ich očíslovaní a s rozdielnym dátumom, dovolací uvádza, že toto jej tvrdenie je neopodstatnené. Z obsahu spisu vyplýva, že proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu neúplné dovolanie telefaxom dňa 12. marca 2010 (o 13:35), ktoré zaslala súdu telefaxom opätovne 12. marca 2010 (o 14:31) v úplnom znení a doplnila ho do troch dní (15. marca 2010) jeho

originálom (viď § 42 ods. 1 O.s.p.). Obsah dovolania urobený telefaxom a originálom je totožný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Žiadna z týchto väd nevyšla najavo v dovolacom konaní.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej

základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých, alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Podľa § 1 O.s.p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p. dokazovanie vykonáva súd na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

V zmysle § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z citovaných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ním založených následných právnych záveroch, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriacemu podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a na ich základe aj právne závery, ako súd prvého stupňa, bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). I keď odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, keď prevzal jeho skutkové zistenia a nestotožnil sa s jeho právnymi závermi,

z konkrétnych dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, že prvostupňovému súdu vytkol nesprávnosť v skutkových zisteniach. Okresný súd v rámci vykonaného dokazovania poukázal na výpovede svedkov Ing. L. L., Mgr. I. P., V. H., Ing. L. Č. a Ing. M. G., PhD., a po stránke skutkovej založil svoj rozsudok na tom, že zo zvukového záznamu vyhotoveného na Zhromaždení delegátov B.B. konanom dňa 29. marca 2003 o priebehu „spornej situácie“ nevyplývalo, že by zo strany odporkyne boli zazneli slová, na ktoré sa navrhovateľka odvolávala („notorická neplatička, písomný vyhadzov z bytu“). Vzhľadom k uvedeným atribútom tohto zvukového záznamu, nechal preto do úvahy svedecké výpovede Mgr. I. P. a V. H. v prospech navrhovateľky. Krajský súd - na rozdiel od neho - z hľadiska skutkového vyhodnotil výpovede svedkov Ing. M. G. a pani V. H., ako aj samotnej odporkyne (ktorá mala uznať, že navrhovateľku označila za notorickú neplatičku) a dospel k záveru, že bolo preukázané, že odporkyňa použila slová notorická neplatička. Obsah autentického zvukového záznamu z priebehu Zhromaždenia delegátov B.B. z 29. marca 2003 odvolací súd pri rozhodovaní nechal do úvahy s tým, že podľa ním vysloveného názoru tento nebol kompletný.

Ak sa však odvolací súd chcel odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať, pokiaľ chcel svedecké výpovede hodnotiť rozdielne ako súd prvého stupňa (prípadne doplniť) a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je aj v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskoprávneho konania, ktoré zásady zostali v občianskom súdnom konaní stále zachované. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k záveru o opodstatnenosti návrhu v časti o povinnosti odporkyne svoje tvrdenie odvolať a navrhovateľke sa ospravedlniť za výroky, že je notorickou neplatičkou a že má písomný vyhadzov z bytu, v ktorej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu vyhovel, dospel iba na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 13. januára 2010, na ktorom bolo aj meritórne rozhodnuté, totiž vyplýva, že na tomto pojednávaní odvolací súd žiadne dokazovanie nevykonával, napriek tomu vyšiel z iných skutkových zistení ako súd prvého stupňa.

V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že podanie správy predsedom senátu alebo povereným členom senátu o doterajšom priebehu konania, ktorá povinnosť vyplýva odvolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O.s.p., ani oboznámenie obsahu spisu, resp. vyjadrenie účastníkov nie je zopakovaním dokazovania v zmysle § 122 a nasl. O.s.p.

Odvolací súd si tak nezadovážil rovnocenný zákonný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p., a preto sú jeho skutkové a naň nadväzujúce právne závery o opodstatnenosti návrhu v časti o povinnosti odporkyne svoje tvrdenie odvolať a navrhovateľke sa ospravedlniť zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Pokiaľ dovolateľka namietala, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolateľkou napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú (vzhľadom na už spomenutú tzv. inú vadu konania) pre toto posúdenie dostatočný podklad.

Z uvedeného vyplýva, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). K takejto vade bol dovolací súd povinný prihliadnuť, i keď by nebola uplatnená ako dôvod prípustného dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 243b ods. 1 O.s.p.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného a dovolacieho konania

(§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. novembra 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová